

rantainecommissionen; der staaer i Loven af 8de Februar 1805, at der skal være en Dyrrighedsperson, og derhos bestaaer Quarantainecommissionen af flere Personer. Jeg troer derfor, at man kommer noget nærmere til Maalet ved at stige Quarantainecommission. Ligeledes finder jeg Vædringsforslagene til § 2, især den første Deel, at være hensigtsmæssige, og det er ogsaa anbefalet af selve Sundhedscollegiet. Naar den høitærede Finantsminister har sagt, at vedkommende Skippere meget vel vide, hvad der forstaaer sig af sig selv, at de ikke kunne bringe Cholerafyge eller Choleraallig iland, uden først at gjøre Anmeldelse for Vedkommende, da veed jeg nu ikke, om de ville gjøre det, men det staaer der slet ikke, at de skulle gjøre; der staaer just ikke, at de skulle bringe disse iland og siden anmelde det for Sundhedspolitiet eller Quarantainecommissionen, men der staaer heller ikke det Modsatte, og altsaa have de Vedkommende ikke overtraadt Loven, naar de handle anderledes, og jeg veed ikke, hvorfor Loven ikke her bør have den Tydelighed, som er bragt i Forslag. Det synes, at, naar et saadant Forslag er gjort, og man ikke antager det, at det kan give Anledning til at troe, at man ikke anstaae det for nødvendigt. Jeg vil, som sagt, stemme for Minoritetens Forslag, dog ikke for det Hovedforslag, som er gjort af et æret Medlem af Minoriteten, og jeg medtager ogsaa det første Vædringsforslag, som er gjort til § 3; thi, uagtet jeg ikke holder meget af Udtrykket „de respective Havne“, troer jeg dog, at det foreslaaede Udtryk „de hidtilværende“ ikke er ganske adæquat, og derfor foretrækker jeg Lovudkastets Udtryk.

Finantsministeren: Jeg beder om Forladelse, jeg har ikke blot paaberaabt mig, at det fulgte af sig selv, at en Skipper ikke vilde tillade sig at føre en Syg iland og derpaa gjøre Anmeldelse for Sundhedspolitiet, — og jeg mener, at det følger af sig selv, at jeg har ikke kunnet paaberaabe mig det alene; — men jeg har ogsaa paaberaabt mig, at det fulgte af Ordene i Paragraphen; thi, naar det hedder i § 2, at Sundhedspolitiet skal bestemme et passende Sted for Behandlingen af den Syge, da troer jeg ogsaa, at der ligger deri,

at en Cholerafyg ikke kan bringes iland, førend en saadan Bestemmelse af Sundhedspolitiet er afgiven. — Jeg tillader mig fremdeles at troe, at det netop er det rigtige Udtryk, at der staaer Sundhedspoliti og ikke Quarantainecommission; thi Sundhedspolitiet omfatter baade Politimesteren og Quarantainecommissionen, og det er desuden noget aldeles transitorisk, at der for Dieblirket er særegne Myndigheder som Quarantainecommissionerne; det er slet ikke nødvendigt, at de vedblive, og i det Dieblirk, denne Lov emanerer, antager jeg det for meget sandsynligt, at Quarantainecommissionerne ville paa de allerfleste Steder falde reent bort. Dengang Choleraen begyndte at true i 1848, er det mig bekjendt, at da det daværende Handelsministerium overtog den Administration, som hidtil havde ligget under den kongelige Quarantainecommission, fandtes der ikke saa Steder, hvor Quarantainecommissionerne ikke havde været samlede, og Steder, hvor man ikke vidste, hvem der var Medlemmer af Quarantainecommissionerne, da de ikke havde havt Noget at bestille siden 1832. Noget lignende vil blive Tilfældet, naar denne Lov er emaneret, og det er derfor mere end sandsynligt, at Quarantainecommissionerne ville blive slaaede sammen med Sundhedspolitiet, og i en Lov, der ikke behøver at indeholde nogen Instrux for de administrative Embedsmænd, er det vistnok rigtigst, at man nævner Sundhedspolitiet, hvorunder ikke blot Politimesteren, som udover den Deel af Forretningerne, som ikke særligt er henlagt til Quarantainecommissionen, indbefattes, men ogsaa disse Commissioner selv. Forsaavidt den sidste ærede Landstingsmand har modsagt nogle Bemærkninger af Drøfteren, der vare rettede mod den svenske Regjering, maa jeg bemærke, at jeg vilde have anseet det for en stor Forsømmelse fra min Side, om jeg ikke havde imødegaaet dem. Jeg har vel ikke indladt mig paa i Detaillen at imødegaae hvad der er sagt om Consulatsgebyrerne, men jeg maa gjen tage, hvad der allerede er udtalt, at det ikke er den svenske Regjering, hvis oplyste Anskuelser ikke staae tilbage i nogen Henseende for andre Regjeringers, mod hvem Bebrejdelser kan rettes, men det maa erindres, at den